

Przyroda mój dom

„Przyroda mój dom” to trzecia - po tomach prozy „Jak się lubić” i „Rozmowy z boginką” - pozycja w dorobku literackim Haliny Wiesławy Dobruckiej, z wykształcenia geologa. Czytelnicy „Dzikiego Życia” znają Halinę z redagowanego przez nią przeglądu prasy światowej, a także z zamieszczanych na łamach miesięcznika, od czasu do czasu, krótkich form literackich. Halina jest członkiem redakcji DŻ i cokolwiek byśmy nie napisali będzie to za mało, żeby wyrazić jej podziękowania za ogromną pomoc jakiej nam od kilku lat udziela.

„**Przyroda mój dom**” jest to zbiór kilkunastu opowiadań podzielonych na dwie części: *Zdarzenia* i *Impresje*. W pierwszej części autorka opisuje swoje przeżycia i refleksje związane z jej spotkaniami z przyrodą i ludźmi. Część druga zbioru, jak sama nazwa sugeruje, jest lirycznym przekazem na temat zjawisk i rytmów przyrody. Te krótkie opowiadania wyrażają harmonię i piękno przyrody oraz współodczuwającego z nią człowieka. Również ilustracje utrzymane są w tej konwencji. Zbiorek H.W. Dobruckiej jest na pewno lekturą oferującą przeżycia estetyczne i chociaż w dobie obowiązujących kanonów czytelniczych nie będzie to pozycja popularna, warto ją polecić ludziom wrażliwym na przyrodę i - mimo, że to nie wiersze - lubiącym poezję. Czytelnik znajdzie tam opowiadania o spotkaniach z bocianem, z wilczymi tropami, o kosach, wodzie, kamieniach a nawet z wiązką konwalii w szklanym wazoniku. Zbiór opowiadań „Przyroda mój dom” ukazał się nakładem Wydawnictwa Baran i Suszyński, Kraków 1998.

Red.